

Sygn. akt VII U 2572/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesława Szulczewska

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2017 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym K. S.

na skutek odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 20 lutego 2017 r. nr (...)

zmienia zaskrżoną decyzję i przyznaje R. W. prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym K. S. .

Sygn. akt VII U 2572/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.02.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił R. W. prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym ojcu K. S. , wskazując, iż przepis art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz.887 j.t.), dalej: ustawa, wymaga udokumentowania daty śmierci świadczeniobiorcy , w przedłożonym akcie zgonu wskazana jest wyłącznie data znalezienia zwłok K. S. , a organ rentowy nie może samodzielnie dokonać ustalenia faktycznej daty śmierci , tym samym ustalić za jaki okres świadczenie powinno być wypłacone .

Wnioskodawczyni R. W. , kwestionując rozstrzygnięcie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w odwołaniu z dnia 9 marca 2017 r. od zaskarżonej decyzji wniosła o wypłacenie jej świadczenia należnego zmarłemu ojcu i podała , że lekarz , który stwierdził zgon i sporządził kartę zgonu oświadczył , że śmierć ojca nastąpiła w ciągu 24 godzin poprzedzających znalezienie jego ciała .

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. S. urodzony w dniu (...) od dnia 23.08.2003 r. otrzymywał emeryturę , płatną 25 dnia każdego miesiąca .

Jego córka R. W. w dniu 14 .02.2017 r. przedłożyła pozwanemu odpis skrócony aktu zgonu ojca K. S. , w którym w pkt. 2 czas i miejsce zgonu/znalezienia zwłok znajduje się zapis : data znalezienia zwłok 11.02.2017 , miejsce znalezienia zwłok G. .

W tym samym dniu R. wniosła o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po osobie uprawnionej do świadczeń emerytalno – rentowych

Decyzją z dnia 20.02.2017 r. pozwany odmówił wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym ojcu , podając ,że akt zgonu nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej , a jedynie datę znalezienia zwłok .

okoliczności bezsporne , odpis aktu zgonu k- 95 akt pozwanego

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie R. W. jest zasadne i tym samym zasługuje na uwzględnienie.

Okolicznością bezsporną w sprawie było, iż zmarły ubezpieczony K. S. był uprawniony do świadczenia w postaci emerytury, które w dacie śmierci od kilkunastu lat otrzymywał na podstawie decyzji pozwanego organu rentowego.

Przedmiotem sporu pozostawała data jego śmierci .

Ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. prawo o aktach stanu cywilnego / tekst jednolity Dz.U 2016.2064 / reguluje zasady i tryb rejestracji stanu cywilnego oraz dokonywania rejestracji stanu cywilnego .

Zgodnie z jej art. 2 .1 .Stanem cywilnym jest sytuacja prawna osoby wyrażona przez cechy indywidualizujące osobę , kształtowana przez zdarzenia naturalne , czynności prawne lub orzeczenia sądów , lub decyzje organów , stwierdzona w akcie stanu cywilnego .

Art.2.2. Rejestracji stanu cywilnego dokonuje się w rejestrze stanu cywilnego w formie aktów stanu cywilnego .

Art. 2.3 .Aktem stanu cywilnego jest wpis o urodzeniu , małżeństwie albo zgonie w rejestrze stanu cywilnego wraz z treścią późniejszych wpisów wpływających na treść lub ważność tego aktu .

Jak stanowi art. 3 prawa o aktach stanu cywilnego :

Akty stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych ; ich niezgodność z prawdą może być udowodniona jedynie w postępowaniu sądowym .

Skoro więc w akcie zgonu K. S. jako czas zgonu wskazano datę znalezienia zwłok 11 lutego 2017 r. to jest to wyłączny dowód , że do tej daty K. S. żył .

Zgodnie z treścią art. 136 § 1 ustawy rentowej, w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się w następującej kolejności:

1. małżonkowi i dzieciom, z którymi wnioskodawca prowadził wspólne gospodarstwo domowe,
2. małżonkowi i dzieciom, z którymi wnioskodawca nie prowadził wspólnego gospodarstwa domowego i
3. innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu wnioskodawca pozostawał.

W myśl art. 136 ust. 3 ustawy, roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.

Godzi się uznać zatem, iż R. W. – zgłaszając w dniu 14.02.2017 r. do pozwanego organu rentowego wniosek o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po ojcu zmarłym w dniu 11 lutego 2017 r., powyższego terminu dochowała i nie budzi wątpliwości, że zgodnie z art. 136 ustawy rentowej niezrealizowane świadczenie po zmarłym ojcu winno przyspaść jego córce.

Ponieważ akta stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych, zbędne było słuchanie zawnioskowanych przez odwołującą świadków na okoliczność tego co powiedział lekarz wystawiający kartę zgonu i dlatego na mocy art. 148¹ § 1 kpc sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne i po dopuszczeniu dowodu z akt organu rentowego rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym.

Z uwagi na powyższe Sąd na mocy art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. oraz art. 136 cytowanej powyżej ustawy w związku z przywołanymi wyżej przepisami Sąd Okręgowy orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni R. W. prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym ojcu K. S. .

SSO Wiesława Szulczewska